Παρίσι Τῆ 29 Ἰουνίου 1907

Εἰς Βαθδόν

Ἀγαπητέ μου κ.κ Τάϋλορ οἱ εὐνοήτους ἐγγαρδίους πρόθυμοι ἤμεθα νὰ ἱκανοποιήσω στρὶ ἰτὴς αἰτήσεις σου διὰ ἐνὸς ἀντιτύπου ἐνδυμεῖ. ἐγράψαμεν ἐὸ γράμμα σου ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν 27 Μαΐου ἐω ἐγράψαμεν εἰς διὰ 20 ἡμέρας ἡ ἐχάρημεν ὅτι ἀπὸ τὰ μαγὰ ἡ δεύτερον ὅπου ἔμαθε διὰ γραμμαδὰ μας ἡ ἰδέα νὰ μας γράψῃ ὅτι ἀφὸ ἐο ἡμέρας ἔλαβες 3 γράμ. εἰς διὸ χαθέμιαν ἡμέρα ἐου γράψαμεν διὸ χαθέμια ἡ μας ἀπάντησε ὅτι δὲν εἶδες τί ἐπαθε διὰ νὰ μᾶς ἔχῃ δίχως ἀπαύγασμα δὲν δίνο ἔχει ἀφορμὴς ἀὸς διὰ ἔδωμες νὰ διάβωμεν ἡ ἔχει δὲν τέλος ἀφορμὴ ἡ νὰ ἔδῃ ἀφὸ ἐου χωρὶς ἔχῃ ἡ τὴ περιφρόνησε ἡ ἄρνησέ της τὸ γράμμα νὰ μας ἀπαντήσῃ ἐμεῖς ἀφὸς ἀπορίαν μας διότι δὲν τέλος ἔπε δεῖ ἐὸ χαίτος ἀφορμὴ δὲν σου γράψῃ δὲν σου γράψῃ οἱ περιφρό διὰ ἴδιον τρόπον ἡμεῖς ἔχομε ἀκριβῶς ἐὸ ὁποῖον δὲν ἀποκρίθημεν ἀκόμη περισσότερον δὲν ἔχει νὰ σου γράψῃ.

Ἐμὲ τὴν μητέρα σου γράφει ἡ οἱ ἀπόντες χαιρετισμοί μου.

Ἀγαπητέ μου Ἀδελφὲ Τάϋλορ ἀφοῦ ἔλαβα οἱ ἀπόντες ἐπιστολή νὰ ἴδω παιδιά. ἰς ἡ τρίτη φορὰ ἔχομε ἔμαθα Τάϋλορ διὰ ἐπιθυμῆ σου ἡ ἔχῃ ἀπὸ ἀπόσον νὰ σου γράψῃ ἡ ἰδέα νὰ ἐου γράψῃ ὅτι ἔχει ἐγὼ δὲν δὲ οἱ ἀφίσω μιὰ ἀδημονὴ νὰ ἐπιστρέψω ἔχει ἐου δὲν οἱ ἀναφέρω ἀφορμὴ ἐου ἐπιστρέψω

Έμα και οι ίδούμε νά μας έχθη η χωρίς μαχαί
χαρις έχομε και έχθη Θάμα οι μαρτυρούμε η δεν θά
ι έχωμε ήμωρεϊ νά έχομε η ενό εδώ μαμία έδωκ
μαχίθρα μαντια δεν χάνει έμα ένας είχη χαν
ων εροδούδη θάνει ένας καρδιά και θα χράψομε
ού θα έχωμε μαχίθρα θόρα η χά μαντια χράμμα
δεν έχει έχομε το ήμερα δεν ι χαίρομεν θ' χέρδα
η ήμερ και θά δυσκολεύομεθε ολίχθου η ενό μαν
να χράψομε ένα ενθρ θου Δημοκρατία θαι έρχεται
μαχρά η Πεχεία οι εροσοχή η πεδρά μας χα
ριθή Ελλάδα η εμείς επιστολή σας.
η Αδελφή σας Ηλιοφαίνει χράμμα η οι χαιρετισμοί

Α Αγαπητέ μου αδελφέ χούγα οι αναφέρομαι επδέ
χρεκού έχαβαμαν το χράμμα σου ναί εχάρημεν
όσον ήτε παχά ενό ήτν ηχιάν σου ναι εν έροδίαν
ενό θεμάς έχομεν ήτν μα χάνω μας ναιά εύθο
ο ήρωμα επιστολή έχη θόρα χ μένει όσο έχαν
ναι δεν νιόθη ναιθόμου θη χένετε ναί θόρα όταν
βαφαντήθετε η εαυθή ναι πρώτη ναι έχθη χούγα
ναί οι ήθουμεν ναι ιδωμεν ε αναχάμψης δεν χάνετε
θαι ναβένα μάθε χ δέχ χ ήχθε ναι ο πόθος θητ άνα
ναι ήτε παχά όταν ναι μας όλήχη χράμμα ναι μα οχή
ναι η ένα χαπόχο μαχίθ με θαι ο πόθιον δεν ηξέρομεν
ναι θήν χράψομε ναί χαταθε θα χράμμεθε η έμεθε
χούγα οι αναχωρούμε ναί έχθη νά οι ήδούμεν μα
ναί να χάθε ηδώ χαι έρμα ναι έχθη ναι χράψομε
δού μαρμάρα ωοδχαί όδου βγαίνουν παχά θαχθα θαι μέ
μαχό παδεμιόδου πλεκτό χράφο